

Velikonoce
opět
tradiční

BOR páčil
čarodějnice

KIWI magazín č. 187

duben - květen
2022

sportujeme - vítězíme

Průhonice jako cíl žákovského projektu

SLOVO ŘEDITELE

Vážení čtenáři,

do hlavních prázdnin zbývají necelé dva měsíce. Ve třídách jsme přivítali přes 40 dětí, které uprchly před válkou na Ukrajině. Všem děkujeme za pomoc při jejich začleňování do školního života. Připravujeme se na Zahradní slavnost, která proběhne 2. června. Poslední dva roky se nemohla konat, tak snad prožijeme hezké odpoledne! Většina tříd vyjíždí na jedno i vícedenní výlety. Poznejte nové kouty naší hezké země. Na zahradě vyrůstá nová učebna díky našim školníkům a finanční podpoře Klubu přátel školy. Zmodernizuje se počítačové vybavení a také sborovna pedagogů v patře staré budovy.

Blíží se finále náročného roku. Žákům devátého ročníku se krátí dny na této škole a my věříme, že i tento ročník je dobře připraven pro pokračování ve studiu na školách středních. Jdeme do cílové rovinky, tak hodně sil!

Mgr. Bc. Daniel Kaiser

REDAKCE

5. V - Vincent Kryšpín Michal, 5. Z - Podlešák Petr, 6. T – Trhoň Ondřej,

6. U - Kovaříková Iva, 7. R - Poláková Nela, 8. K - Karman Petr,

8. K - Patrik Čížek, 8. L - Zemanová Anička, 9. H - Štanclová Tereza

Korektura textů: Mgr. Lenka Kabelová

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Mrkva (úprava fotek, formát textů a stran, tisk)

OBSAH TOHOTO ČÍSLA

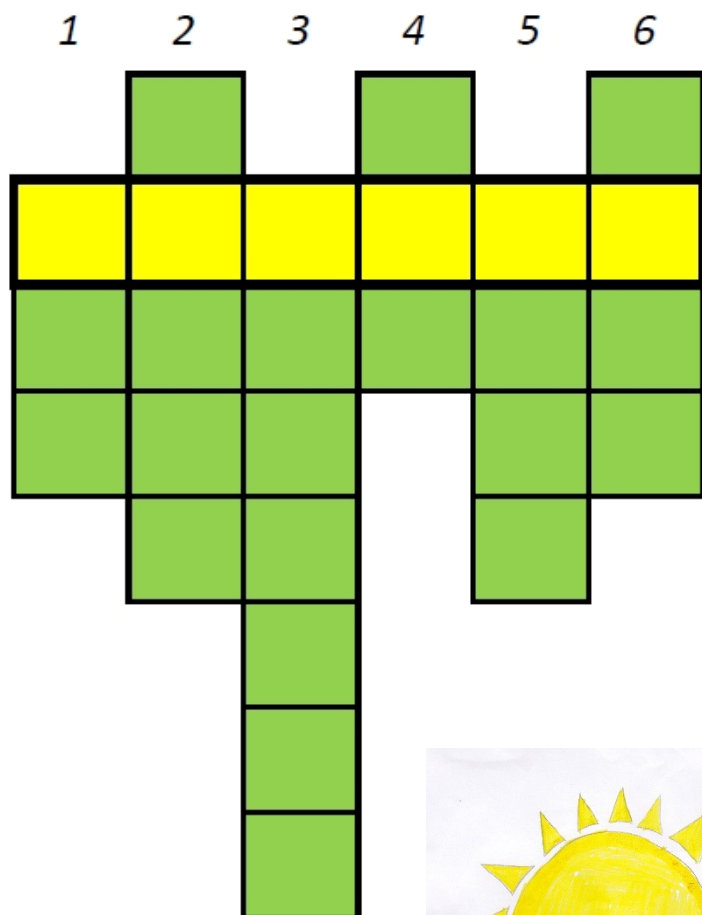
SLOVO ŘEDITELE	2
NA ÚVOD – Křížovka, M. Peroutka, Čarodějnice, Korály	4 - 7
ANKETA – Velikonoční tradice holek a kluků	7 - 9
SOUTH FASHION – Vaříme bezpečně	10
ROZHOVOR – Majd Shaker, učitelka výtvarné výchovy	11 - 12
CESTOVÁNÍ – Kanárské ostrovy, Toulky renesanční Prahou	12 - 14
SERIÁL – Kiwíkovy patálie (díl V.)	14 - 16
ŠKOLNÍ AKCE – Vítání prvňáčků, Den Země, Adersen aj.	16 - 22
AKTUALITY – Vaření končí, Zahradní slavnost 2022	22 - 23
MEZI ŽÁKY – Práce našich žáků (renovace, básně aj.)	24 - 28

NA ÚVOD

Křížovka pro angličtináře

Milí přátelé, vítejte u druhé anglické křížovky.

Jako nápověda poslouží obrázky dole. GOOD LUCK.

1 * see the picture

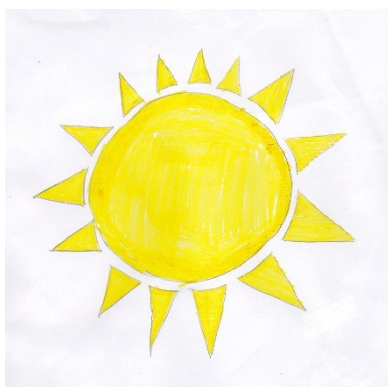
2 The 4th month of a year

3 * see the picture

4 a baby goat

5 The place where a bird lays its eggs

6 * see the picture

Sofie Pospíchalová 3. D (křížovka + obrázky)

Milan Peroutka ikona školy i kamarád

Všechno to začalo velikonočním dnem. Byla to obyčejná projížďka. Jel jsem se projet na kole po Spořilově. Zastavil jsem u domu, kde bydlela herečka Libuše Šafránková. V tu chvíli mě míjel na kole nějaký kluk na kole, který pak na mě zavolaal. Zjistil jsem poté, že to je Milan Peroutka, známý herec, moderátor, zpěvák z kapely Perutě. V momentu se otočil a přijel blíž, zavzpomínali jsme ... kromě jiného, na celoškolní soutěž Top Muffin, kterou tehdy pořádala třída Medvědů s panem učitelem Mrkvou. Pak jsme se rozhodli, že se pojedeme projet na Náplavku.

Maxmilián Drozda 9. J (text + foto)

Čarodějnice na Jižní

Dne 28. 4. 2022 proběhl na školní zahradě Čarodějnický večer, který jako každý rok pořádal spolek BORu. První stanoviště bylo u malé tělocvičny a tam jste mohli chodit po laně. Když jste došli bez přidržení až na konec, tak jste dostali tolik lízátek, kolik vám je let. Pak tam bylo obarvení vlasů, kde vám mohli nabarvit vlasy na jakoukoli barvu speciálním sprejem. Dále se vyráběly lektvary, kde jste si do malých lahviček mohli nalít vodu a různé třpytky a napsat si, jaký lektvar jste zrovna vyrobili.

Vedle bylo bubnování. Ve třech různých časech jste si mohli s lektorem zabubnovat. Nechyběl ani hod koštětem a jiné zábavné činnosti. Dole u ohniště se opékaly buřty a Marshmallow. Byl to skvělý večer. Já i většina mých spolužáků, kteří tam byli, akci doporučuje! :)

Petr Podlešák 5. V (foto: T. Mrkva)

Koráli

Víte vůbec co to koráli jsou?

Pro ty, co nevědí, tak to nejsou „žádný oživlý kameny nebo rostliny“. Ve skutečnosti jsou koráli bezobratlí živočichové. Je jich přes šest tisíc druhů, kteří se liší jak vzhledem, tak i vlastnostmi. Koráli se dělí na dvě skupiny: ti, co mají pevnou schránku - a ti, co ji nemají. V souvislosti s klimatickými změnami se mluví převážně o korálech s pevnou schránkou, kteří tvoří základ ekosystému korálů a klimatická změna je ohrožuje nejvíce.

Abyste věděli, proč nám na korálech tolik záleží: protože korálové útesy jsou domovem velkého množství živočichů, jako například mořští ježci, duhové rybičky, chobotnice, želvy a nespočet dalších. Všichni tito živočichové jsou součástí potravní pyramidy. Na jejím vrchu najdeme mořské ptáky a žraloky. Zánik korálových útesů by znamenal velkou ztrátu mořské biodiverzity.

Zvířata nejsou jediní tvorové, kterým na korálovém útesu závisí život, i my lidé je potřebujeme. Na korálových útesech závisí živobytí půl miliardy lidí. Také tvoří přirozenou bariéru, jež chrání hustě zalidněná pobřeží mnoha zemí před bouřemi a přílivovými vlnami.

Co ty korály vlastně ohrožuje?

Existují dva hlavní faktory, které jsou zodpovědné za umírání korálů. Jako první je zvyšování teploty vody. Korálům se nejvíce daří ve vodě o teplotě mezi 23 - 29 °C. Vyšší teplota je pro korály stresující a to vede ke zbělení. I když to neznamená, že jsou mrtví, tak přesto jsou velmi oslabení. Pokud vysoké teploty vody trvají dlouhou dobu, koráli zemřít mohou, ale pokud zase klesne, mohou se koráli uzdravit. Bohužel proces uzdravení trvá několik let nebo dokonce i několik desetiletí.

Druhý faktor ohrožení korálových útesů je okyselování oceánů. Běžně je mořská voda slabě zásaditá (pH okolo 8,2). Zvyšování oxidu uhličitého v atmosféře způsobuje to, že se dostává i do oceánů a pH vody klesá. Z posledních sto let se pH snížilo o 0,1. Může se vám to zdát málo, ale tato změna znamená, že je v dnešních oceánech o 30 % více vodíkových iontů H^+ , než před jedním stoletím. U člověka by podobný pokles pH v krvi znamenal bezvědomí.

Toto bylo pouze krátké shrnutí, co se děje s korálovými útesy ve světě. Kdyby vás toto téma zajímalo více, nebojte se obrátit na pana učitele Kubeho nebo na internet.

Poláková Nela 7. R

ANKETA

Velikonoční tradice

Ve škole jsme se zeptali žáků v rámci ankety na pár otázek s tématem „Velikonočních tradic“. Já jsem si pro tuto anketu zvolil kluky.

Martin Drozda 5. V

1. Dodržuješ nějakou velikonoční tradici? Pleteš třeba pomlázku?

Velikonoční tradice moc nedodržuji. Pletení pomlázky a barvení vajíček беру jako samozřejmost.

2. Chodíš v pondělí na pomlázku nebo trávíš tento den výletem?

Na výlet s rodiči taky jezdíme. Jezdíme do malé vesničky jménem Chroustov, ale kvůli covidové situaci jsme letos jeli za kamarády do Jesenice.

Petr Čapek 9. H

1. Dodržuješ nějakou velikonoční tradici? Pleteš třeba pomlázku?

Velikonoční tradice nedodržuji ani nepletu pomlázku.

2. Chodíš v pondělí na pomlázku nebo trávíš tento den výletem?

Ano, s rodiči jezdíme každoročně. Navštěvujeme okolí skály Ďáblova prdel kousek od Jihlavy.

Matyáš Blažek 6. T

1. Dodržuješ nějakou velikonoční tradici? Pleteš třeba pomlázku?

Pár velikonočních tradic dodržuji. Jedna z nich je právě pletení pomlázky.

2. Chodíš v pondělí na pomlázku nebo trávíš tento den výletem?

Výlet s rodinou nesmí chybět. Jedno z mých oblíbených míst je koňská farma Třebušín - Zababeč.

Václav Huček 5. Ž

1. Dodržuješ nějakou velikonoční tradici? Pleteš třeba pomlázku?

Ano barvím vajíčka. Pomlázku taky pletu.

2. Chodíš v pondělí na pomlázku nebo trávíš tento den výletem?

O Velikonocích jezdíme často do zahraničí. Tyto Velikonoce jsme si užili ve Francii v Paříži.

Ondřej Trhoň 6. T

Sára Koudelková 8. K

Ahoj, necháváš se na Velikonoční pondělí vyšupat koledníky, nebo dáváte přednost výletu s rodiči mimo domov? Případně kam?

Ahoj, na Velikonoce se nenechávám vyšupat asi už tak 4 roky, i přesto že se mě rodiče snaží přinutit k tomu, abych Velikonoce slavila. Na výletě jsem nebyla s rodiči - ale s kamarády a to na Matějské pouti.

A jak to máš s malováním Velikonočních kraslic?

Jak jsem již zmínila, tak Velikonoce moc neslavím, proto ani nemaluji vajíčka. O Velikonočních prázdninách se snažím spíše odpočívat, nabírat síly a věnovat se studiu.

Terka Petrusová 7. P

Ahoj, jak to máš s Velikonočním pondělím? Necháváš se vyšupat koledníky, nebo preferuješ výlet s rodiči mimo domov a případně kam?

Ahoj, ráno jsme před kostelem a necháváme se vyšupat. Jinak většinou jezdíme na chalupu, ale letos jsme se věnovali přípravě pro koledníky.

A malujete Velikonoční kraslice?

Ano, malujeme je se ségrou a mámou. Většinou uděláme tak 3 kusy.

Patrik Čížek 8. K

SOUTH FASHION

Vaříme bezpečně

Od posledního vydání školního časopisu se nám nedařilo na chodbách školy narazit na žáka, který by se nějak odlišoval svým zevnějškem od ostatních žáků. To se ovšem rázem změnilo v okamžiku, kdy jsem jednoho dne míjela ve staré budově školy cvičnou kuchyňku. Dva žáci, kteří ji opouštěli, měli na sobě oděv, který se od těch ostatních dost lišil. Bylo patrné, že slova učitele Mrkvy o bezpečnosti brali vážně a navíc vhodným doplňkem v podobě kuchařské čepice svůj celkový outfit vtipně doplnili. Řeč je o Vendelínu Cupalovi z 8. K, který rád zapózoval a vy jej můžete vidět na první fotografii. Vendelín zvolil klasické oblečení pro vaření: laclovou zástěru, proužkovanou s praktickou kapsou na recepty. A již zmíněnou bílou čepici šéfkuchaře.

Holky svým originálním a profi oblečením zastupuje Hana Ngo He Bao Han ze třídy 7. P. Ta na hodiny vaření chodí v tmavém kuchařském rondonu s dvouřadým zapínáním, který vhodně doplňují červené knoflíky a lemy.

ROZHOVOR

Majd Shaker učitelka Výtvarné výchovy

Co vás vedlo k malování?

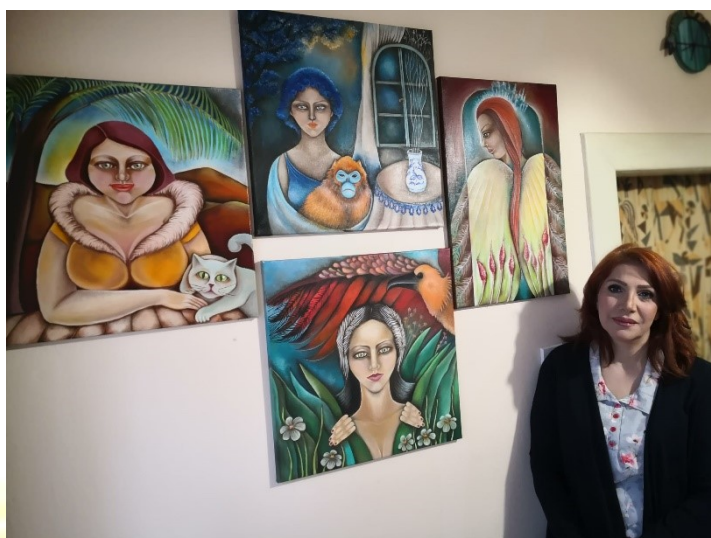
Můj otec byl akademickým malířem, takže jsem už od mala byla vedena otcem k malování. Maloval své realistické obrazy, a já se ho snažila napodobit. Maminka mě také vedla k malování a k lásce k divadlu, protože byla režisérkou a scénáristkou loutkových filmů. Přála si, abych s ní později pracovala.

Kde berete k malování inspiraci?

Inspiraci najdeme všude kolem nás. Já jí čerpám primárně z přírody, z ženské jemnosti a zároveň síly v kontrastu se zvířecí divokostí. Příběh obrazu nemám nikdy rozmyšlený dopředu, vzniká pozvolna, jako když se rozbaluje dárek. Ráda maluji spíše naivní a snové obrázky pro radost a ze zvědavosti z toho, co vznikne na plátně. Sama předem nevím, s jakým příběhem bude provázena žena na obraze, co bude prožívat, a co očekávat.

Jaký způsob malování máte nejraději?

Výtvarné umění skýtá značné množství různých technik, kterými lze dílo zhotovit. Moje obrazy tvořím různorodě, i přesto nejčastěji vytvářím olejomalby. Nebráním se ostatním technikám, naopak ráda zkouším různé techniky a postupy, a stále se učím novým věcem.

Jsou Vaše malby někde k vidění?

Od samého začátku jsem umění a s ním spojenou tvorbu, vnímala jako zdroj vnitřní radosti, malovala jsem pro potěšení mé a mých blízkých. Čas od času však v životě narazíte na člověka, který svým odlišným pohledem na tvorbu ukáže, že existuje i širší záběr radostných lidí, lidí, kteří se zúčastní výstavy. Této myšlence jsem tedy uvěřila a v zahraničí své obrazy občas propůjčila výstavám. Vás čtenáře bych ovšem ráda pozvala na prohlídku mých obrazů u nás v sálku školy. Termín je plánován z kraje příštího školního roku. Doufám, že se vám má práce bude líbit, a vtáhnou vás do snové symbiózy mezi ženou a zvířaty.

Petr Karman 8. K (foto: M. Shaker)

CESTOVÁNÍ

Toulky po Kanárských ostrovech

V sobotu v šest hodin ráno jsme s kamarády letěli na ostrov Gran Canaria. Ubytování jsme měli v Las Palmas. Skoro každý den jsme jezdili k moři. K moři jsme jeli asi přes půlku ostrova, protože na polovině ostrova byla zima a zeleno a na druhé polovině ostrova byla pustina a ukrutné vedro. Každý den jsme jezdili na jinou pláž. K moři jsme jezdili i na Dunas. Tam byla poušť a velké vlny. Jeden den jsme jeli na Pico de las Nieves. Byl tam krásný výhled na obě půlky ostrova. Další den jsme byli v akváriu Poemo del Mar.

Akvárium bylo krásné a viděli jsme plno ryb, žraloků a rejnoků. Na Kanárských ostrovech se mi moc líbilo a užili jsme si to. Všem doporučuji, aby tam někdy letěli a užili si to tam stejně dobře jako my.

Anna Zemanová 8. L (foto: A. Zemanová)

„Lachtaní“ renesanční vycházka Prahou

Dne 13. 4. jsme byli na renesanční vycházce Prahou. Vyšli jsme kolem deváté hodiny ze školy. Metrem a tramvají jsme se dopravili k Belvederu, jinak nazývanému Letohrádek královny Anny. Tam nám učitelé rozdali pracovní listy, které jsme vyplňovali cestou ve dvojicích.

Prošli jsme si Královskou zahradu a dozvěděli jsme se zajímavé informace o Belvederu, u kterého stojí zpívající fontána. Protože byl ráno mrazík, fontána nebyla bohužel v provozu. Přes zahradu jsme se dostali k Míčovně, krásné

renesanční stavbě, kde jsme hledali ve sgrafitu srp a kladívko, symbol „moderní přestavby“. Došli jsme k mostu, který byl nad Jelením příkopem. Přes most jsme přešli a byli v areálu Pražského hradu. Pražský hrad jsme si prošli a skrz něj se dostali na Hradčanské náměstí. Tam jsme hledali Martinický palác a Schwanzenberský palác. Dále jsme

pokračovali do Nerudovy ulice. Tam jsme zakreslovali na papír domovní znamení. Potom jsme měli pauzu, abychom se najedli, a pak jsme pokračovali na Karlův most. Ukázali jsme si Saský dům s prvním pražským akváriem na

střeše a dům s válečky na mandl. Dále jsme pokračovali na Staroměstské náměstí, kde jsme si ukázali dům U Minuty. Potom jsme jeli zpátky ke škole.

Lachtaní ohlasy:

Procházka se mi líbila. Upřímně – myslela jsem si, že procházka bude nudná. Ale byla velmi zajímavá.

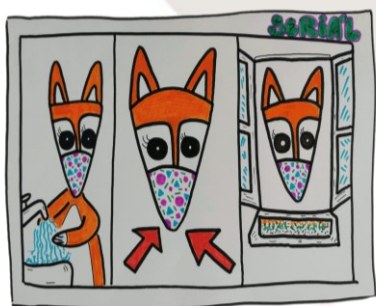
Celkově jsem si vycházku hodně užil a hodně jsem si odpočinul, i když jsme celý den chodili.

Myslím si, že si informace zapamatuji líp, než kdybych stavby viděl jen na obrázku.

Bylo fajn mít po dlouhé době třídní akci. Klidně bych si to zopakovala.

Díky té vycházce se budu lépe orientovat v Praze.

Anna Zemanová 8. L (foto: Internet)

SERIÁL

Kiwíkovy patálie díl. V

„...Nemohl jsem tomu uvěřit. Byl jsem snad ve snu? Obával jsem se však minuty, kdy opět odejde. Navždy...“

Přestal jsem počítat, kolik dní již uběhlo od chvíle, kdy můj život nabral řád a já se cítil v bezpečí. Ona i po tak dlouhé době nezapomněla a stále mě navštěvovala. Občas s sebou přiváděla tvory velmi podobné jí samotné a několikrát přišla i se zvláště barevnou věcí na hlavě. V tyto dny vesele zpívala stále stejnou píseň a lidé, kteří pravidelně doplňovali potravu, přinesli více jídla než obvykle. Nic mi nechybělo. Vše bylo krásné.

Jednou se však stalo něco velmi zvláštního. Od té doby se mi změnil život, ale já si to stále nechtěl připustit. Snažil jsem se chovat normálně. Přirozeně, vesele. Smutek avšak vždy našel nepatrnou cestičku a obejmul mě svými pařáty. Dvounozí tvorové za mnou stále více chodili. Nechápal jsem proč, vše bylo v pořádku. Doufal jsem.

Opět jsem, schoulen v klubíčku, pozoroval nepřítomně vše za tou neviditelnou stěnou. Mnoho lidí prošlo, podívalo se mým směrem a zase pokračovalo dál. Vše bylo jako obvykle. Dnešek však měl být něčím jiný. Ze snění mě vytrhli oni ochránci, kteří se o mě starali, a vložili do mého domova nějakou věc. Chtěl jsem opět upadnout do zasnění, avšak nebylo mi to dovoleno zaťukáním do skla přede mnou. Dvounožec, ťukajíc na zábranu, se usmál a ukázal svým drápkem kamsi za mnou a odešel se svým stádem. Hned poté jsem uslyšel zacvrlikání a nádherný hlas za mnou:

„Ahoj, to je tvé hnízdo?“ Medově se onen zvuk táhnul a já pootočil hlavičkou. Stála tam skoro přesná kopie mě samotného. Chtěl jsem odpovědět, avšak můj zobák náhle přestal poslouchat a já pouze němě kývl.

„Oh, doufám, že ti zde nebude vadit, lidé mě zachránili a umožnili mi žít nový život tady,“ nervózně pokračovala dál ona neznámá. V jejím hlase jsem ucítil smutek, proto jsem se odhodlal k pohybu a pomalu se k ní přiblížil. Netrvalo však dlouho a oba jsme věděli, že druhý nepředstavuje nebezpečí a začali se poznávat lépe. Čas v tu chvíli začal plynout stejně rychle jako horský potůček. Prázdnota v srdci se opět začala zacelovat a smutek zašel hluboko do pozadí mé mysli. Vše se zdálo tak krásné. Opět. Avšak stále jsem nemohl zapomenout na studánky, jež mně změnily život. Stejně jako ochránci mé společníci.

Z dnů a měsíců se staly roky. Naše přátelství se utužilo a pomalu se houpalo na hraně něčeho zvláštního. Dvounožci opět začali chodit více do naší blízkosti a ze slov, kterým společnice rozuměla, jsme zjistili, že po letech zde uvidíme opět naše staré domovy. Chtěli nás pustit zpět, odkud jsme přišli. Byla z toho velmi nadšená, já však cítil osten žalu. Pokud se opravdu dostaneme zpět do našich domovů, nikdy již nespatriím mou zachránkyni. Zachránkyni, která odešla. Přestal jsem se cítit tak vesele a nevěděl jsem, co dál. Necítil jsem se připraven odejít. Nechápal jsem, proč odešla. Možná byla chycena. Našla někoho, o koho se musí starat či ji ulovili. Nechtěl jsem na to myslet, ale musel

jsem. Nezbyvalo nic jiného, než doufat. Slepě věřit s drápem u mé hlavy a doufat, že s ním nepohne...

Tereza Štanclová 9. H

ŠKOLNÍ AKCE

Tučňáci vítali budoucí prvňáčky

Úterý a středa druhého dubnového týdne byly důležitými dny pro budoucí prvňáčky, kteří přišli na naši školu k zápisu. Žáci 6. T (Tučňáci) si pro ně připravili různé zábavné hry, při kterých se vždy našel čas i na popovídání o tom, jak se děti jmenují, co je baví a jak se do školy těší. Letošním tématem her byla zvířátka a tomu odpovídaly i kostýmy Tučňáků. Prvňáčci byli šikovní a ničeho se nebáli. Budeme se v září na naše malé nové spolužáky těšit.

Jarmila Bartáková 6. T (foto: J. Bartáková)

Den Země jako projekt dubna

Právě Den Země se stal motivem pro realizaci několika výletů na zajímavá místa v Praze a jejím okolí. Cíl jejich návštěvy spočíval ve sběru dat pro následnou tvorbu prezentace žáky. Následně pak své výsledky na třídnické hodině předali ostatním. Role učitele v tomto projektu byla zejména organizační a informační. Žáci se

dopředu dověděli, co je daným cílem, jaký se očekává výstup, či jaké finance a jiné vybavení bude žák potřebovat. To vše zajistilo bezproblémový průběh celé akce. Místem, které jsem si vybral pro návštěvu přihlášených žáků já, byl Průhonický park. Jak ho hodnotila jedna se zúčastněných žákyň Iva Kovaříková z Užovek si přečtete níže.

Tomáš Mrkva (foto + text)

Na den země jste mohli jít s panem učitelem Mrkvou nebo paní učitelkou Bílkovou na výlet do Průhonického parku. Tento park založil Arnošt Emanuel Silva, a zde se také natáčela známá pohádka „S čerty nejsou žerty“. V parku můžete vidět velice zajímavé rostliny všech barev a druhů, jako např. sasanku, modřenec, rododendron, hořec, koniklec a mnoha dalších. Ze zahrady je krásný výhled na průhonický zámek.

Iva Kovaříková 6. U (text)

Dikobrazi a Noc s Andersenem

Hráli jsme hry a bobříka odvahy. Bylo to super.

Nela Zacharová

Spaní bylo parádní, pořádně jsem se najedl, film byl super. Paní učitelka nám udělala radost.

Dominik Beneš

Noc s Andersenem byla super. Líbilo se mi jít v noci na stezku odvahy. Šli jsme po světýlkách a to se mi moc líbilo.

Jasmína Dvořáková

Zažili jsme lovení bobříků a hodně vtipnou večeri. Možná se mi podařilo v noci usnout, kamarádi vedle mě, super.

Vojta Vlasák

Byla to mega zábava. Líbila se mi moc bojovka a hlavně pobyt ve škole. Nejvíc bylo hezké, že jsme byli spolu.

Surya Saravanan

Kateřina Lázničková (foto)

Noc s Andersenem – reakce Eoraptorů

Noc s Andersenem byl můj nejlepší zážitek ze všech. Měli jsme bojovku na zahradě.

Bylo to super, k večeři jsme měli pizzu.

Šli jsme v noci ven! Byla to legrace, i když jsem se trochu bála.

Bylo to nepopsatelné, řešili jsme šifry, kreslili komiks a povídali si o knihách.

Šifrovačka byla bezva, ale venku jsme nesměli mluvit, to bylo těžké.

Bylo super být s kamarády, doufám, že budeme spát ve škole ještě někdy.

Užili jsme si týmovou práci.

Bylo to mega hustý, jen se nám stýskalo po dětech, které nemohly být s námi. Snad příště.

žáci třídy 3. E (foto: Zuzka Kasalová)

Poprask ve volejbale

16. dubna se konalo obvodní kolo soutěže Poprasku ve volejbale starších žákyň. Školu reprezentovaly: Anna Petrová, Patrícia Rysová a Anna Křepinská z 9. J, Rimma Kochetkova a Victoria Linhartová z 9. H, Nikola Sedláčková a Adéla Borovičková z 8. L. Děvčata odehrála čtyři zápasy, ze kterých 2 vyhrála (proti ZŠ Jílovská a ZŠ Jitřní) a 2 prohrála (proti ZŠ Bítovská a ZŠ Horáčkova).

Andrea Dudrová (text + foto)

Fotbalový turnaj Mc'Donalds cup

Kluci z 1. - 5. ročníku se zúčastnili fotbalového turnaje Mc'Donalds cup. 12. 4. zabojovala mladší kategorie, žáci 1. - 3. ročníků. Podařilo se jim vybojovat jedno ze dvou nejlepších umístění ve skupině a postoupili do finále obvodního kola.

Taktéž druhý den, 13. 4., kategorie II, žáci 4. - 5. ročníků, bez jediné prohry došli do finále. Obě kategorie tedy přijely ukázat, co je v nich a 21. 4. opravdu bylo na co koukat. Mladší kategorie vybojovala krásné 3. místo a odvezli si domů bronz. Starší kategorie, bez jediné prohry, vybojovala 1. místo a jako jediní z okresu postoupili do krajského kola.

Každopádně se jednalo o velmi napínavé zápasy. Semifinále i finále mladších i starších končilo remízou a muselo se rozhodovat penaltami. Trénink kluků se o pauze rozhodně vyplatil a byli na to připraveni. Bojovníkům z Jižní patří velká gratulace.

Tereza Bigazová (text + foto)

Štafetový pohár

Ve středu, 20. dubna reprezentovalo naši školu v osmém ročníku závodu „Štafetový pohár“ šestnáct nejlepších běžců a běžkyň z 1. - 5. ročníku. V okresním kole běžely 2 týmy:

Mladší – Albert Hora a Karla Müllerová ze třídy 3. E, Surya Saravanan, Jan Těšitel a Jasmína Dvořáková ze 3. D, Viktorie Čížková 2. F, Štěpán Smékal 2. G, Laura Strangmüllerová 1. J .

Starší – Teodor Vytiska, Daniela Komárková, Pavel Hrubeš a Tereza Hlaváčková 5. Ž, Magdalena Valentová a Klaudie Kortánková 5. V, Michal Hrubý 5. Z a Vojtěch Čanda 4. A.

Naše škola obsadila opravdu rychlými běhy a výbornými předávkami 1. místo a zaslouženě s nejlepším časem postoupila do krajského kola tohoto závodu. Blahopřejeme a 12. května budeme držet palce!

Andrea Dudrová (text + foto)

Krajské finále Štafetového poháru

Dne 12. května naši běžci na Krajském finále Štafetového poháru vyběhali bronzové medaile. Z celkového počtu 32 zúčastněných pražských škol skončili na krásném 3.místě. Reprezentovali nás:

- 1. J L. Strangmüllerová,
- 2. G A. Pavcová, Š. Smékal,
- 2. H E. Volf,
- 2. F V. Čížková, K. Linert,
- 3. Č V. Buřil, E. Řepková,
- 5. Ž T. Hlaváčková, D.
Komárková, T. Vytiska,
Q. Pecka, P. Hrubeš,
- 5. Z J. Volková, M. Hrubý,
- 5. V M. Valentová.

Andrea Dudrová (text + foto)

AKTUALITY

Jedlíci na slavnostním zakončení

Počátkem května se konal poslední kroužek vaření. Jak bývá zvykem, v tento den se karta obrací, nevaří tedy děti, ale někdo jiný. Tentokrát se jednalo o odborníky na českou kuchyni. Degustační menu pro nás připravili v klasické české restauraci U Kalicha, kterou proslavilo dílo Jaroslava Haška o dobrém vojáku Švejkovi.

Atmosféru slavnostního předávání certifikátů zachycuje foto. Musím říct, že tak překvapený personál restaurace podivující se nad mizejícím jídlem, jsem ještě nezažil. Děti zkrátka ukázaly, že dobrou kuchyni dovedou zhodnotit, a to nejlépe dalším nášupem :).

Tomáš Mrkva (text + foto)

Zahradní slavnost 2022

Dne 2. 6. se po několika letech, kdy to nebylo možné, opět koná proslulá akce, při které se žáci posledních ročníků loučí s naší školou. V jakém stylu akce proběhne posoudíte sami. Jste srdečně zváni 😊

Tomáš Mrkva (text), Tereza Marková (leták)

MEZI ŽÁKY

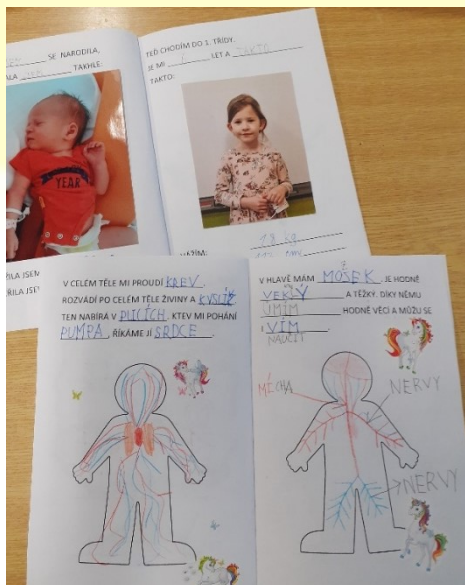
Renovace - upcycling - truhlářství

První výrobky druhého pololetí jsou na světě. Pípy a jeho žluťásek, Rija se svým selským hokrem a Vojta se stojanem na květiny. Na následujících fotkách Vám představujeme žáky 8. a 9. ročníků a jejich rekonstrukce a renovace sedacího nábytku. Musíte uznat, že se jejich díla opravdu povedla.

Dušan Hubač (foto: D. Hubač)

Kniha o mně - Impaly

V hodinách prvouky a pracovní výchovy pracovala třída Impal na knize. Jde o první třídu a naši noví prvňáci už leccos umí! Nejdříve si děti přinesly do školy encyklopedie o lidském těle, prohlížely si je a něco jim paní učitelka přečetla. Potom pracovaly společně na své první knížce. Tak třeba tam psaly, kolik vážily a měřily, když byly mimina. Mohly si přinést i fotku.

V mini knize je např. panáček, kde žáci museli nakreslit mozek a cévy, srdce nebo plíce. Učili se kostru, svaly, vážili se a měřili. Také tam nechybí otisk vlastní ruky!

Paní učitelka je vyfotila, aby si mohli porovnat, jak vypadali tenkrát a jak vypadají teď. Děti měly rozeznat 5 smyslů a napsat i svůj malý rodokmen - rodiče, sourozence a prarodiče. Děti na knize pracovaly asi 10 hodin.

Dětem se to velmi líbilo, nejvíce bavilo lepit kosti a vystřihovánky a dokreslovat panáčky. Paní učitelka Zikešová pomáhala dětem s přípravou a tvorbou.

Petr Podlešák 5. Z (foto: J. Zikešová)

Nenásilí v konfrontaci se zlem očima deváťáka

Zlo tu bylo vždy a lidé se proti němu učí bojovat různými způsoby. Jedním z nich je násilí. Agresivní forma obrany se zdá nejefektivnější, protože je spojena s tou nejhorší možnou formou strachu.

Se strachem o vlastní život, a na to lidé slyší. Můžeme tak přiznat, že to byl nejlepší způsob obrany. Byl, teď už není. V současnosti žijeme ve světě plném mezinárodních smluv, úmluv, pravidel, dokladů a papírů. Žijeme ve světě, ve kterém je nejdůležitějším faktorem ekonomický prospěch. Proč tedy nejít touhle cestou? Proč bychom se neměli bránit tím, že zlo odstříhneme od tohoto světa. Jsme vyspělá civilizace a můžeme si dovolit se proti němu bránit i nenásilnou cestou.

Když už se někdo odhodlá sáhnout po tomto způsobu, je důležité si uvědomit, jaký je zdroj zla a bojovat pouze proti němu a nevzít s sebou vše, co přijde do cesty.

Žáci třídy 9. H

Proto, aby se dalo určit, kdy je násilí vhodné použít, musíme vědět, proti komu to násilí používáme. Těžko nám přijde správné někomu ublížit, protože nám nevědomky a neúmyslně znepříjemnil život.

Co je to zlo? Zlo je, když někdo úmyslně a vědomě někomu ublíží, ať už přímo, či nepřímo, často aby získal nějakou osobní výhodu. Ovšem, co když ten někdo neublížil proto, aby získal osobní výhodu, ale aby třeba nakrmil svou rodinu, nebo zastavil zločince? V takovém případě se dle mého názoru stále jedná o zlo, ale ospravedlnitelné.

Kdy je možno používat legitimně násilí?

Já věřím, že legitimní násilí lze použít pouze v případě, že pomůže víc, než ublíží. Jenže to se velmi těžko definuje. Někdo může věřit, že smrt jedince pro pomoc skupině je přijatelná a jiný, že nepřijatelná. Z tohoto důvodu se domnívám, že by legitimní násilí mělo být použito jen v krajních situacích a to pouze, pokud plusy daleko přesahují minusy, třeba jako při válce na Ukrajině.

Žáci třídy 9. Ch

Pyšný páv (bajka)

V zámecké zahradě se každý den naparoval krásně barevný páv. Chlubil se svými nádhernými pery, barevností a korunkou, která mu zdobila hlavu. Pera byla velmi dlouhá a krásně barevná. Také se leskla vždy, když je ozářil paprsek světla. Páva obdivoval každý (zvířata, lidé a také děti.)

Jednoho dne navštívila zámeckou zahradu krysa. Nikdo si jí nevšiml, protože všichni obdivovali páva. Našlo se i pár jedinců, kteří obdivovali jiná zvířata, ale na krysu nikdo nepomyslel. Když páv získal veškerou pozornost, rozhodl se pronést řeč: „Jsem to ale nádherný tvor. Máte štěstí, že můžete pozorovat a obdivovat něco tak nádherného, jako jsem já, a nemusíte se dívat na něco tak ošklivého, jako je tato krysa.“ A ukázal křídly na krysu. Všichni se jí smáli a ukazovali na ni, jako by byla ta nejhorší věc na světě. Krysu to moc mrzelo, a protože už to nesnesla, utekla.

Jak utíkala, všimla si želvy, která stála pod skálou. Kousek nad ní se nebezpečně nakláněl kámen. Najednou prudce zafoukal vítr a kámen se svalil ze skály přímo na želvu. Krysa si toho všimla, rychle přiběhla k želvě a odstrčila ji pryč. Páv sice také viděl, že na želvu kámen za chvíli spadne, ale protože si nechtěl poničit peří a ztratit pozornost, dělal, jako že nic. Toho, že na želvu padá kámen, si všiml i malý chlapeček: „Koukněte, na želvu padal kámen a tato krysa ji zachránila.“ Všichni se podívali na želvu a odvážnou krysu. Protože všechny zajímalo, co se stalo, šli za krysou. Ta jim o této události vyprávěla.

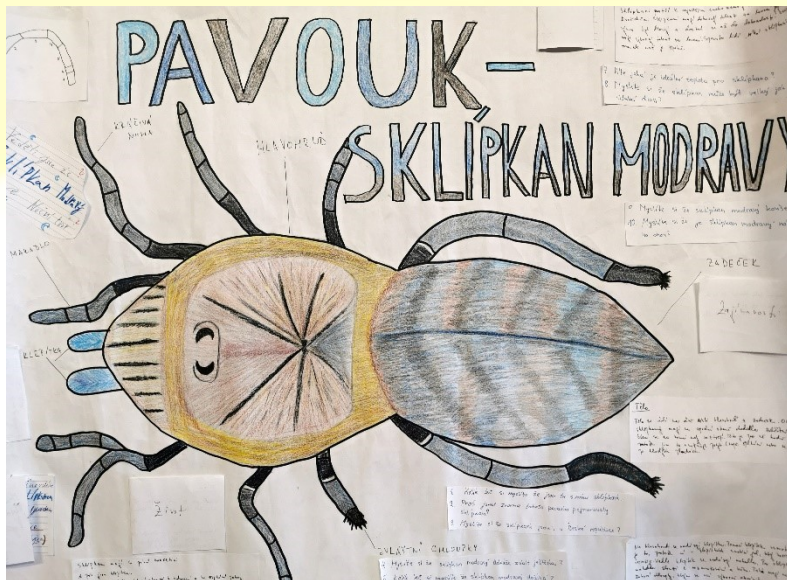
Páva našťvalo, že ho nikdo neobdivuje, a uvědomil si, že když nebude myslet jen na svůj vzhled, ale bude myslet na druhé, no, prostě nebude pyšný, budou ho mít všichni rádi. A od této doby se páv nestará o svůj vzhled, ale učí se od krysy, jak být dobrý kamarád.

Kristýna Koběřská 5. V

Ze života pavouků

Na hodinu Přírodopisu jsme vytvářeli projekt týkající-se pavouků. Druh pavouka jsme si mohli zvolit sami. Obsah informací, který jsme vyhledávali měl mít takovou výslednou podobu, aby zaujal šestileté dítě. Bylo tedy třeba najít

hodně obrázků a vše nějak seskupit. Paní učitelka pro tuto práci vymezila dvě vyučovací hodiny s tím, že ji lze dodělat ještě doma. Své projekty jsme nakonec prezentovali před celou třídou.

Valérie Klikarová 6. U (foto: T. Mrkva)

Básně Včelek na jejich jména

Odvážné Verunce se líbí plavat
v Berounce,
kterou chce přeplavat až úplně do konce.

Malý Kryšpínek má rád ohýnek
se kterým si neví rady, protože už šilhá
hlady.

Jaromír má rád sýr, nejradši má Hermelín.
A když mu ho nedají, vezme si ho potají
u své milé babičky z její malé ledničky.

Zvědavá Lenička shání malá peříčka.
Úkol už má splněn, pírká našla pod
schodem.

Viktorie se kouká do historie, hledá ji městská policie. Slyšela teorie, že tam byly fotografie.

Jindřiška je letní květ,
líbezný už na pohled.
Když jí nikdo nezabrání,
stráví tady dlouhé mládí.

Já jsem Martin bojovník, kdo mě našťve,
toho sním..
A kdo na mě milý je, ten si se mnou užije.

Naše sestra Zuzička, má moc ráda jablíčka.
Ale místo zeleniny má raději těstoviny.

žáci 5. V (korektura Zdena Effová)